

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Reliquiæ Iudæorum in Iudæa dispersæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

jurationis, dispositis eum ¹ in convivio insidiis peremerunt. At ² qui extra noxiam fuerant, ultum ire facinus cupientes, prope aduersum Ismaël arma capiunt. Sed ille, ³ quia cognovit exitium sibi imminere, relicto exercitu, quem contraxerat, non amplius quam octo comitantibus, ad Ammonitas confugit. Igitur populum universum ³ metus peruaferat, ne paucorum scelus, omnium exitio, rex Babylonicus ultum iret. Nam præter Godoliam, multos ⁵ ex Chaldæis cum eo interfecerant. Itaque consilium ineunt ⁶ fugiendi in Ægyptum. Sed ⁵ prius Hieremiam frequentes ⁷ adeunt, sciscitantes divinum responsum. At ille verbis Dei ⁸ universos hortari, *in solo patrio manerent: si id fecissent, Dei presidio tuendos, nullumque à Babyloniis periculum fore.* ⁶ *Si Ægyptum peterent, omnes ibi ferro ac fame, diversoque mortis genere ⁷ perituros.* Sed plebs assueto malo insolens parendi salubribus consiliis, & divino imperio, profecta est in Ægyptum. Quid de ea postea actum, sacris literis ⁸ filetur: nobis nihil compertum.

VII. Hoc

Hinc, adjutus opera regis Ammonitarum, spem regni concepit, ὅπως αὐτὸς ἀρχὴ τῆς Ἰσραηλιτῶν. Ioseph. Seneca in Thebaide:

Simul ista mundi conditor posuit Deus, Odium atque regnum.

¹ *In convivio.]* Inter hospitales epulas, dum se comiter poculis invitant, βέλτα πλεονέκτηρον εἰς ἀνασθησίαν καὶ ὑπὸν ὑπὸ τῆς μέθης, ἀναπηδήσας μετ' ἀνδρῶν δέμα. ὁ Ἰσραηλιτῶν δὲ ποσφάτις τῆς γοδολίαν, καὶ τὰς σὺν αὐτῶν καὶ ἀκείμους ἐν συμποσίῳ. Ioseph.

² *Qui extra noxiam fuerant.]* Iohannes Caræ filius & alii. Ierem. cap. 41. vers. 12.

³ *Metus peruaferat.]* Non carebat ratione ille metus, ne Chaldæi ex suspitione Iudæos omnes in idem crimen traherent, quasi qui principem sibi desiderassent ex stirpe Davidis. Grotius.

⁴ *Fugiendi in Ægyptum.]* Cujus tum Rex ὕψβη. Ieremix cap. 44. vs. 30.

Ὀσφρὴς lxx. & Clem. Alex. Ἀπελθὼς Herodoto II. Diodor. 1. Porro tum temporis metus Babylonicorum Ægyptios & Iudæos conciliarat, de quorum alias odio propter diversa vitæ instituta, Cunæus 1. de Republica v. differit.

⁵ *Prius Hieremiam frequentes adeunt.]* Ierem. 42.

⁶ *Si Ægyptum peterent.]* Quod vetitum Deut. 17. 16. ob multas causas, maxime ob idololatriæ studium. Sed expulsi ex Iudæa, tam in Ægypto, quam alibi, habitare poterant. Causa autem eorum jam vetitum fuit, hæc est, quod Deus eos non Ægyptio sed Babylonio Regi parere vellet. Grat.

⁷ *Perituros.]* Ier. 43. Qua occasione & imminens Ægypto à Babyloniis exitium prædicitur.

⁸ *Siletur.]* Non plane filetur. Nam pars in Ægypto periit, pars rediit in terram Iudæa, Ierem. 44. 27. pars Babylonem ducta fuit. Drus. Iosephus:

R 4

Quin.

1 VII. 1 Hoc tractu temporum, Nabuchodonosor 2 elatus rebus secundis, 3 statuam sibi 4 auream, 5 immensæ magnitudinis, 6 posuit: * adorarique eam, † ut sacram effigiem,

Quinto post excidium Hierosolymitanum anno, qui fuit regni Nebucadnezaris xxiii. cum magnis copiis invasit Cælo-Syriam. Qua subacta, bellum gessit contra Ammonitas & Moabitas, & his quoque perdomitis, Ægyptum ingressus, ἔτι μὲν τότε βασιλεὺς κλεῖνός, καὶ ἐσθλῆτος ἔτερον, τὰς ἐν αὐτῇ Ἰσραὴλῆς ἀρχιμελωπίστας ἤραρον εἰς βαβυλῶνα. Veteres tradunt Ieremiam paulo ante hanc Ægyptiorum eladem Taphnisiæ à Iudæis lapidatum. Ita Hieron. Tertull. & alii. Sepulchrum ejus ibidem, miraculis clarum, & ab Alexandro M. ossa Alexandriam translata, fingunt quidam. R. Salomo ex cap. 44. 28. falso opinatur eum cum Baruch ex Ægyptio in Iudæam reversum.

1 Hoc tractu temporum.] Dan. i. Ioseph. x. ii. Paulo post somnium, anno Nebucadnezaris xxxvi. Quod in ann. xxxvi. vel xxxix. hæc rejici non possint, ex eo patet, quia tum Rex ejectus est. Dan. iv.

2 Elatus rebus secundis.] Victoriis quas obtinuerat de Syria, Iudæa & Ægypto. Drusus. De victoriis ejus Megasthenes apud Eusebium ix. ωρω. Ex quo sic Abydenus: Μεγαδένης δὲ φησὶ, Νόβηκος ἄριστος ἦρα κλεῖνός ἀλκιμώτερον γαργόπι, ἐπὶ τῆ Διούλου καὶ Ἰσραὴλῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Ταύτης δὲ χειρωσίδιον, ἀπόδοσμον αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ ἔπληξ καὶ κίσις. Eadem Iosephus habet x. i. De bello ejus adversus Ægyptios ex sacris literis scimus. Et fortasse tum ulterius in Libyam est progressus. Sed de Hispania tentata ac devicta, figmentum est Megasthenis, qui, Poëtarum more, ex vocabulo ambiguo occasionem arripuit fabulæ. Devicerat vicinos sibi Iberes: Hinc commentus, vicisse eum Iberos, hoc est, Hispanos. Vossius. Babylonem quoque auxit & exornavit: veteri addidit novam urbem: singulis terna circumjecit mœ-

nia, portas magnificas. Vide Berosum. Ac tanta tum Babylonis amplitudo fuit, ut urbe ab hostibus capta, per triduum incolæ alterius partis urbem esse captam non fenserint. Aristot. iii. Polit. 2.

2 Statuam.] Quæ non fuit Beli, sed vel Nabopalassar, ut Grotius, vel ipsius Nabuchodonosoris, ut Vossius vult. Quippe Reges vel defunctos, vel superstites adhuc, adorare, Babyloniorum & Persarum fuit. Pudit mandare ut sibi sacrificarent superstiti: jussit igitur sacra fieri statuæ suæ. Defunctis hæc statui solent. Sed ambitio eo impulit, ut vivo idem fieri vellet, quemadmodum res clamat, & Isidorus Pelusiota ait ii. Epist. cxxxvii. quæ ad Theodotum presbyterum. Vossius. Occasionem arripuit ex statua in somnio visa. Theodoret. Suggestu Chaldaeorum, qui Danieli & sociis ejus præfecturas invadebant. Maldonat.

4 Auream.] Cava erat, non solida, alioqui enim immensi fuisset pretii, quippe ix. cubitorum. A Lapide. Plinius xxxi. ii, 4. Aurea statua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex ære aliqua illo modo fieret, quam vocant Holoptyton, in templo Anaitidis posita dicitur.

5 Immensæ magnitudinis.] Altitudine cubitorum sexaginta, latitudine sex. Ergo facies hujus statuæ lata erat sex cubitos, nasus duos cubitos, pectus decem cubitos, pedes decem cubitos, manus sex cubitos. Quanquam ministri regii non servarint proportionum symmetriam. Nam altitudo ix. cubitorum, exigebat latitudinis cubitos x. Peverius ex Vitruvio & Cardano.

6 Posuit.] In campo Dura provincia Babylonis. Sic vulgatus interpret Dan. iii. 1. Sed moneo verba Ebraea verti etiam posse, in campo Dura, in urbe Babylonis. Nam Medina tam urbem quam provinciam denotat. Hieron. ad hunc